

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
HELLENIC REPUBLIC

ΚΟΙΝ.: Βουλευτή κ. Νίκο Ι. Νικολόπουλο

- ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΥΕΘΑ
- ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΑΝΥΕΘΑ
- ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΥΦΕΘΑ
- ΥΠΕΘΑ /Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
- ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ /Γραφείο Υπουργού

Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τηλέφωνο: 2106598282-285

Fax: 2106552035

e-mail: nomgkbe@mod.mil.gr

Φ.900α/9060/12544

Αθήνα, 30 Μαρτίου 2012

ΘΕΜΑ: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος

ΣΧΕΤ.: Ερώτηση 6391/6-3-12 της Βουλής των Ελλήνων

Σε απάντηση της σχετικής Ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Νίκος Ι. Νικολόπουλος με θέμα «Ενέργειες υπουργού για αποπληρωμή δανείου από ΟΕΚ», καταθέτω το βασικό περιεχόμενο της αγωγής μου κατά του κ. Φελέκη, της πρώτης αγωγής, η οποία πρόκειται να κατατεθεί τις επόμενες ημέρες για τις σε βάρος μου συκοφαντίες :

«Η νομιμότητα της χορήγησης του δανείου

Ο εναγόμενος στα δημοσιεύματά του ισχυρίσθηκε ότι το δάνειο που «ο Γ. Ραγκούσης πήρε» από τον ΟΕΚ θέτει «μείζων πολιτικό, ηθικό αλλά και νομικό ζήτημα». Κατέληγε μάλιστα λέγοντας ότι «πληροφορίες αναφέρουν ότι ο οικονομικός εισαγγελέας Γρ. Πεπονής έχει υπόψη του τη σχετική υπόθεση και δεν αποκλείεται να προχωρήσει σε διερεύνησή της». Πρόκειται για ένα ψευδή ισχυρισμό, ο οποίος με δεδομένο ότι ο εναγόμενος γνώριζε όλες τις λεπτομέρειες του δανείου και άρα ήταν σε θέση να ελέγξει τη νομιμότητά του ήταν και συκοφαντικός.

Η αλήθεια έχει ως εξής: Στις 21 Μαρτίου 2007 η σύζυγος του ενάγοντα κατέθεσε αίτηση στο ΟΕΚ για χορήγηση δανείου. Σύμφωνα με τη νομοθεσία (ΥΑ 50071/2007 ΦΕΚ Β 250) όσοι είχαν στην προστασία τους 3 παιδιά και άνω είχαν δικαίωμα για την χορήγηση άτοκου δανείου για ανέγερση κατοικίας σε ιδιόκτητο οικόπεδο. Η άλλη προϋπόθεση που έθετε η νομοθεσία ήταν να έχει συμπληρώσει ο δικαιούχος 1400 ένησημα σε ασφάλιση Οργανισμού μισθωτών. Η σύζυγος του ενάγοντα πληρούσε και τις δύο προϋποθέσεις και υπέβαλε αίτηση για την ανέγερση κατοικίας σε ακίνητο που βρίσκεται στις Ψαρόγες Πάρου και επί του οποίου είχε κατά 50% συνιδιοκτησία με τον ενάγοντα. Την εν λόγω αίτηση χορήγησης δανείου της συζύγου του, ο ενάγων ουδέποτε απέκρυψε ή έστω επιχείρησε να αποκρύψει.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η ως άνω υπουργική απόφαση χαρακτήριζε το πρόγραμμα επιδότησης κατοικίας από τον ΟΕΚ ως «διαρκές». Με άλλα λόγια, δεν ήταν προορισμένο να ισχύσει για κάποιο χρονικό διάστημα ούτε αποσκοπούσε στην ενίσχυση περιορισμένου αριθμού προσώπων. Αντίθετα, απευθυνόταν σε όλους: όποιος πληρούσε τις προαναφερθείσες προϋποθέσεις δικαιούνταν να το λάβει. Επί πλέον, η νομοθεσία δεν αποσκοπούσε στην ανέγερση φθηνών και μικρών κατοικιών, όπως μάλλον φαίνεται να υπονοεί ο εναγόμενος με τα δημοσιεύματά του, αφού δεν έθετε μέγιστο, αλλά αντιθέτως **ελάχιστο** εμβαδόν που θα έπρεπε να έχει η κατοικία. Επιπλέον, μάλιστα, όριζε το ύψος του χορηγούμενου δανείου σε 1450 ευρώ για κάθε τετραγωνικό μέτρο ανεγειρόμενης οικίας. Έτσι,

στην περίπτωση δικαιούχων που είχαν την προστασία 3 παιδιών το ελάχιστο εμβαδόν ήταν 100 τ.μ. και άρα το συνολικό ελάχιστο ποσό δανείου που μπορούσε να τους χορηγηθεί ήταν 145.000 ευρώ.

Όταν ο ενάγων με τη σύζυγό του αποφάσισαν να κτίσουν την οικογενειακή κατοικία τους σε ιδιόκτητο ακίνητό τους, η σύζυγός του είχε τη δυνατότητα να συμβάλει στη συνολική δαπάνη με το επιδοτούμενο δάνειο. Και αυτό έκανε. Ζήτησε δάνειο για άδεια κατοικίας 200 περίπου τ.μ., της οποίας ως συνιδιοκτήτης κατά 50% , είχε δικαίωμα να επιδοτηθεί για τα 100 τ.μ.. με άτοκο δάνειο ύψους 145.000 ευρώ. Η δαπάνη των άλλων 100 τ.μ της κατοικίας θα επιβάρυνε τον ενάγοντα.

Η αίτηση για την χορήγηση του δανείου κατατέθηκε στις 21 Μαρτίου 2007, το δε δάνειο εγκρίθηκε από την αρμόδια Διεύθυνση Στεγαστικής Συνδρομής στις 25-5-2007 και η σχετική σύμβαση μεταξύ ΟΕΚ («δανειστής») και της συζύγου του ενάγοντα («οφειλέτιδος») υπεγράφη στις 10 Οκτωβρίου 2007. Στη σύμβαση μετείχε και ο ίδιος ο ενάγων ως συγκύριος του ακινήτου για να δηλώσει ότι έλαβε γνώση των όρων της σύμβασης και παραλλήλως να εγγυηθεί την κανονική εξυπηρέτηση του δανείου και να αποδεχθεί την εγγραφή υποθήκης επί αυτού.

Η νομιμότητα της αίτησης και της χορήγησης του δανείου είναι αδιαμφισβήτητη. Ο εναγόμενος επιχείρισε να πλήξει τη νομιμότητα προβάλοντας δύο θέματα: α) κατά πόσον η σύζυγος του ενάγοντα δικαιούνται δάνειο αφού στη σύμβαση ως επάγγελμα δήλωσε οικοκυρά και β) κατά πόσον ο ΟΕΚ επιτρεπόταν να χορηγήσει δάνειο σε άδεια οικοδομής που προέβλεπε πισίνα.

Καταρχήν, επισημαίνεται ότι το επάγγελμα που ασκεί ο δικαιούχος της αίτησης δανείου είναι αδιάφορο νομικά. Η προϋπόθεση του νόμου ήταν να έχει συμπληρώσει 1400 μέρες εργασίας ασφαλισμένη και η σύζυγος του ενάγοντα την πληρούσε. Ο εναγόμενος υπονόησε ότι η ασφάλισή της ήταν προσχηματική: «Με δεδομένο ότι δικαιούχοι είναι μόνο εκείνοι που εργάζονται ο σύζυγος φρόντισε να εμφανίσει την αιτούσα ως ασφαλισμένη σε δική του επιχείρηση!» Το ψεύδος δεν αντέχει καν σε λογικό έλεγχο. Δεν υπάρχει νοήμων άνθρωπος που μπορεί να πιστέψει ότι ο ενάγων προσχηματικά πλήρωσε τις εισφορές 1400 ημερομισθίων ώστε αργότερα να μπορεί η σύζυγός του να πάρει δάνειο. Εν πάσει περιπτώσει, τούτο ουδέποτε συνέβη. Αντιθέτως, η σύζυγος του ενάγοντα εργαζόταν από πολύ νέα σε διάφορες επιχειρήσεις. Τα τελευταία χρόνια εργαζόταν στην επιχείρηση του ενάγοντα πραγματικά και όχι εικονικά και αυτό είναι γνωστό σε όλους στη Πάρο. Το γεγονός ότι ήταν νομίμως ασφαλισμένη και πληρωνόταν η αντίστοιχη εισφορά είναι απόδειξη της πλήρους τήρησης της νομιμότητας.

Όσον αφορά το δεύτερο θέμα που προβάλλει ο εναγόμενος, έγραψε τα εξής: «ακόμα και στην απίθανη περίπτωση που η πισίνα είναι νόμιμη και δηλωμένη, τίθεται ένα νομικό και ηθικό ερώτημα: επιτρέπεται ένα ποσό που προέρχεται από ένα τέτοιο οργανισμό να αξιοποιείται για ένα είδος πολυτελείας; Αν ναι υπάρχουν και άλλοι δικαιούχοι που τους έχει εγκριθεί δάνειο για να φτιάξουν πισίνα;»

Όπως γνωρίζουν οι πάντες, όταν οι μηχανικοί αναλαμβάνουν να εκδόσουν μια άδεια επιδιώκουν αυτή να είναι ευθύς εξαρχής πλήρης. Και τούτο, προκειμένου να αποφευχθεί μια τυχόν αναθεώρησή της. Αλλά ο ΟΕΚ δεν έδωσε και δεν δίνει σημασία σε τίποτα άλλο πέραν της κατοικίας. Και τούτο, απλούστατα διότι αυτό που τον ενδιέφερε και αυτό που επιδοτούσε δεν ήταν μια πισίνα αλλά 100 τ.μ. κατοικίας. Αυτά επιδοτούσε και μόνον αν αυτά κτιζόταν θα χορηγούσε όλα τα χρήματα του δανείου. Με άλλα λόγια, η πισίνα δεν ήταν τμήμα της επιδότησης. Όταν, λοιπόν, ο εναγόμενος ισχυρίζεται ότι ο ΟΕΚ επιδότησε τον ενάγοντα για να φτιάξει την ανύπαρκτη πισίνα ψεύδεται και γνωρίζει το ψεύδος του αφού, όπως ελέγχθη, γνώριζε όλες τις λεπτομέρειες της σύμβασης δανείου. Κυρίως όφειλε να γνωρίζει ότι πισίνα δεν υπάρχει, δεν έχει κατασκευαστεί.

Ακόμη και μετά την διάψευση, ο εναγόμενος όχι απλώς δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να ζητήσει συγγνώμη για το συκοφαντικό δημοσίευσμά του ή έστω να σιωπάσει. Αντίθετα, επανήλθε ρωτώντας αν «θα έπρεπε να εγκριθεί ένα δάνειο στο οποίο αναφέρεται, έστω και σαν σχέδιο, πισίνα. Αν νομί-

Ε
* ζει ο κ. Γ. Ραγκούσης ότι μπορεί να ξεφύγει επειδή δεν έχτισε την πισίνα είναι γελασμένος.» Με άλλα λόγια, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι ασχέτως αν ο ΟΕΚ δεν επιδοτούσε καμιά πισίνα και μόνο το γεγονός ότι προβλεπόταν στην άδεια καθιστούσε το δάνειο προβληματικό. Στην πραγματικότητα ο εναγόμενος γνώριζε πολύ καλά ότι κανένα ζήτημα νομιμότητας του δανείου δεν ετίθετο. Προφανώς η ανύπαρκτη πισίνα επιλέγεται για να εμφανίσει ψευδώς τον ενάγων ως επιδιώκοντα την πολυτέλεια σε μια εποχή μάλιστα που τα εισοδήματα όλων των Ελλήνων έχουν μειωθεί.

Η νομιμότητα της εξόφλησης του δανείου

Σύμφωνα με τη νομοθεσία το δάνειο έπρεπε να εξοφληθεί ατόκως σε 25 χρόνια. Όλοι οι δικαιούχοι μπορούσαν επίσης «μετά την παρέλευση 2ετίας και πριν την συμπλήρωση 5ετίας από την υπογραφή της δανειακής σύμβασης να εξοφλήσουν εφάπαξ με έκπτωση 40% το μη ληξιπρόθεσμο ποσό του δανείου». Η οικογένεια του ενάγοντα τον Φεβρουάριο του 2011, δηλαδή λίγους μήνες πριν συμπληρωθεί η 5ετία που προέβλεπε η νομοθεσία, εξόφλησε το δάνειο και έτυχε της ανάλογης έκπτωσης.

Είτε εξοφλούσαν το δάνειο άτοκα σε 25 χρόνια είτε εφάπαξ με έκπτωση 40% λάμβαναν μια σοβαρή οικονομική ενίσχυση για την ανέγερση κατοικίας, η οποία ως ποσό ήταν περίπου ισοδύναμη. Πράγματι, το άτοκο δάνειο για 25 χρόνια ισοδυναμεί αν δεν υπερτερεί της έκπτωσης 40%.

Ο εναγόμενος ψευδώς εμφάνισε την εξόφληση ως γενομένη «ένα δεκαήμερο πριν την κατάργηση των ευνοϊκών διατάξεων για τρίτεκνους» (2^ο δημοσίευμα). Στο τρίτο δε δημοσίευμα επανήλθε θρασύτερος: «Δεν γράψαμε για παράδειγμα- οπότε και θα μπορούσε να μας πει οτιδήποτε – «πόσο τυχαίο ήταν ότι η αποπληρωμή του δανείου έγινε λίγο πριν καταργηθεί ο νόμος για τους τρίτεκνους». Δεν γράψαμε «ακόμη κι αν ήταν νομότυπη η διαδικασία τίθεται ένα θέμα επειδή η αποπληρωμή με έκπτωση 40% έγινε ενώ ο ίδιος ήταν υπουργός». Δεν το γράψαμε ούτε διατυπώσαμε κάποιο ερώτημα του τύπου «γνώριζε ή δεν γνώριζε ότι σε μερικές ημέρες θα καταργούνταν ο νόμος;» αυτός με την απάντησή του μπορεί να εμβάλλει στους αναγνώστες αυτά τα ερωτήματα και τις απορίες.» Με άλλα λόγια ισχυρίζεται ότι ο ενάγων ως υπουργός ενδεχομένως γνώριζε ότι επρόκειτο να καταργηθούν οι ευνοϊκές διατάξεις και έσπευσε να επωφεληθεί από αυτές λίγες μέρες πριν την κατάργησή τους.

Πρόκειται για έναν παντελώς ψευδή και κακόβουλο ισχυρισμό για τον απλούστατο λόγο ότι καμιά ευνοϊκή διάταξη που να αφορούσε το δάνειο που πήρε η σύζυγος του ενάγοντα δεν καταργήθηκε. Αυτό που έγινε ήταν ότι με την υπ' αριθ. 15349/492 Υπουργική Απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΕΚ Β 1146-29 Ιουλίου 2010) διακόπηκε η παραλαβή αιτήσεων για χορήγηση στεγαστικής συνδρομής από τον ΟΕΚ. Διακόπηκε δηλαδή η χορήγηση νέων δανείων. Τα δάνεια που είχαν ήδη συναφθεί δεν επηρεάζονταν στο παραμικρό από τη νέα ρύθμιση. Η σύζυγος του ενάγοντα θα μπορούσε και μετά από αυτήν τη ρύθμιση, ακόμη και σήμερα που δεν έχει συμπληρωθεί 5ετία από την υπογραφή της σύμβασης δανείου, να εξοφλήσει το δάνειο με εφάπαξ καταβολή και έκπτωση 40%.

Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός του εναγόμενου ότι καταργήθηκαν οι ευνοϊκές διατάξεις εξόφλησης του δανείου είναι ψευδής. Και φυσικά οι υπαινιγμοί ότι δήθεν ως υπουργός γνώριζε ο ενάγων ότι θα καταργούνταν ο νόμος και έσπευσε να επωφεληθεί, στηρίζονταν στο ψεύδος και μοναδικό σκοπό είχαν να πλήξουν τη τιμή και την υπόληψη του ενάγοντα. Με άλλα λόγια ισχυρίσθηκε ένα ψευδές γεγονός (τη κατάργηση των διατάξεων που αφορούσαν το δάνειο) και πάνω σε αυτό το ψεύδος στήριξε συκοφαντικούς ισχυρισμούς για τον ενάγοντα.

Η ηθική διάσταση του δανείου

Ο ενάγων θεωρεί ότι ως πολιτικός δεν είναι μόνο νομικά υπόλογος για τις πράξεις του αλλά και ηθικά. Η συκοφαντία που του απηύθυνε ο εναγόμενος ότι τα πολιτικά του αξιώματα που κατά καιρούς κατείχε δεν του επέτρεπαν να πάρει το δάνειο και κατά συνέπεια δεν του επέτρεπαν να επωφεληθεί των ευνοϊκών όρων ήταν η πιο προσβλητική και διαστρεφική κατηγορία.

Η εξέταση των πολιτικών αξιωμάτων του ενάγοντα χρονικά βοηθά να κατανοηθεί η έκταση της συκοφαντίας. Όταν υπεβλήθη η αίτηση δανείου στις 21 Μαρτίου 2007 ο ενάγων ήταν δήμαρχος Πάρου προερχόμενος από το ΠΑΣΟΚ. Η έγκριση του δανείου έγινε από την αρμόδια υπηρεσία στις 25 Μαΐου 2007, όταν ακόμη ήταν δήμαρχος Πάρου και δεν υπήρχε καμία σκέψη να εγκαταλείψει τη θέση του.

Ήταν ηθικά επιλήψιμο να ζητήσει το δάνειο που δικαιούνταν η σύζυγος του δημάρχου ενός μικρού νησιού; Ο εναγόμενος στον τίτλο του δευτέρου δημοσιεύματός του γράφει ότι «ο Ραγκούσης πήρε το δάνειο από τον ΟΕΚ» και πρέπει να διαβάσει κανείς όλο το άρθρο για να καταλάβει ότι στην πραγματικότητα το πήρε η σύζυγός του. Είναι προφανές ότι επρόκειτο για κοινή απόφαση των συζύγων και προς όφελος της οικογένειας. Εντούτοις, με δεδομένη την σχετική αυτοτέλεια των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων έχει μεγάλη σημασία ποιος παίρνει το δάνειο, διότι αυτό χρησιμεύει στην απόκτηση ενός σημαντικού περιουσιακού στοιχείου. Υπάρχει κανένας εχέφρων άνθρωπος που να πιστεύει ότι ο ενάγων ως δήμαρχος της Πάρου, ηθικά έπρεπε να εναντιωθεί στην απόφαση της συζύγου του να πάρει το δάνειο που δικαιούνταν; Ότι έπρεπε της πει: «καταλαβαίνω, δεν έχουμε μόνιμη κατοικία ως οικογένεια, έχουμε τρία παιδιά, δουλεύεις από μικρή, έχεις δικαίωμα στο δάνειο που σου δίνει τη δυνατότητα να αποκτήσεις σπίτι, αλλά δεν πρέπει να το ζητήσεις γιατί εγώ είμαι δήμαρχος της Πάρου. Σου ανήκει το 50% του ακινήτου, αλλά δεν σου επιτρέπεται να συμβάλεις στην ανέγερση κατοικίας για την οικογένειά μας με την μοναδική οικονομική δυνατότητα που διαθέτεις, δηλαδή με το να λάβεις ένα καθόλα νόμιμο δάνειο. Δεν πρέπει να το πάρεις μολονότι έχεις τις προϋποθέσεις και το δάνειο δίνεται σε όλους όσους τις έχουν, διότι μπορεί να υπάρξει κάποιος κ. Ν. Φελέκης που να πει ότι το πήρες επειδή χρησιμοποίησα το αξίωμα του δημάρχου». Με άλλα λόγια, για να διασφαλίσει τον εαυτό του ακόμη και από άδικες κατηγορίες θα ζητούσε από τη σύζυγο και τα παιδιά του να θυσιάσουν τα δικαιώματά τους και θα αποστερούσε από την σύζυγό του την ηθική αξίωση να συμβάλει με τον μοναδικό τρόπο που δύναται στην ανέγερση της κατοικίας τους. Αλλά τότε θα ήταν που θα παραβίαζε την ηθική επιταγή που επιτάσσει τον σεβασμό των δικαιωμάτων των άλλων εν προκειμένω της συζύγου του και των παιδιών του χάριν της προσωπικής του «προστασίας» από κακόβουλες επιθέσεις.

Ο ενάγων πιστεύει ακράδαντα ότι ηθικά δεν θα είχε κανένα λόγο να εναντιωθεί στο δικαίωμα της συζύγου του και των παιδιών του, ακόμη κι αν είχε υψηλότερο αξίωμα από αυτό του δημάρχου. Αρκεί φυσικά το αξίωμά του να μην είχε κάποια σχέση με τον ΟΕΚ ή την υπηρεσία χορήγησης δανείων, έτσι ώστε να μπορεί να επηρεάσει προς τον σκοπό της χορήγησης του δανείου. Είναι προφανές ότι το αξίωμα του δημάρχου της Πάρου ουδεμία σχέση έχει με τον ΟΕΚ και, επομένως, ουδεμία βάση υπάρχει για να αμφισβητηθεί ηθικά η αίτηση του δανείου.

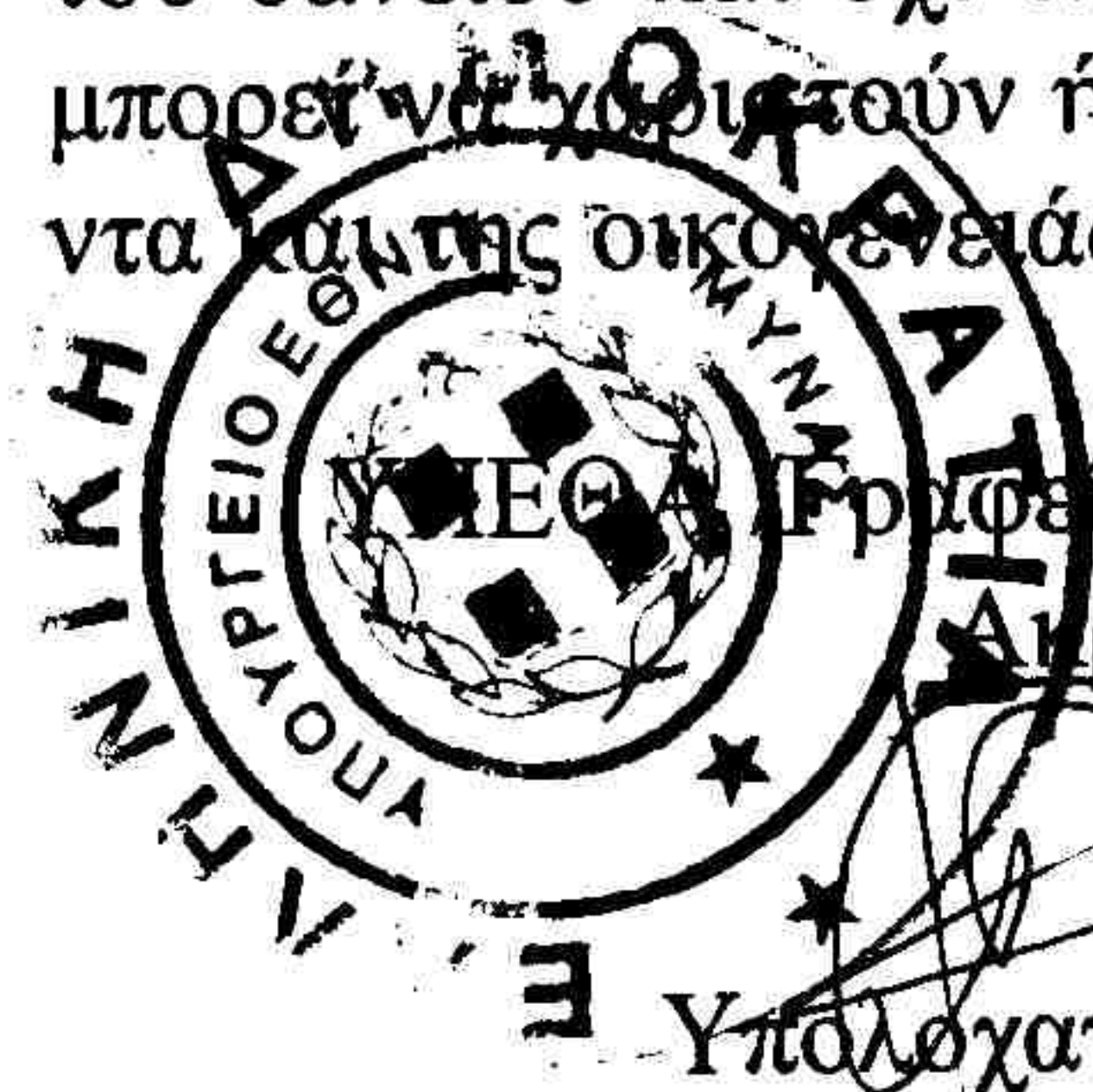
Ο ενάγων, το καλοκαίρι του 2007 κλήθηκε από τον Γ. Παπανδρέου να αναλάβει κεντρικό πολιτικό ρόλο και στις εκλογές του 16 Σεπτεμβρίου 2007 εκλέχθηκε βουλευτής επικρατείας του ΠΑΣΟΚ. Στις 10 Οκτωβρίου υπεγράφη η σύμβαση του δανείου, το οποίο είχε βεβαίως προ πολλού εγκριθεί από την αρμόδια Διεύθυνση Στεγαστικής Συνδρομής (25-5-2007). Υπενθυμίζεται ότι υπάρχει εκείνη τη περίοδο κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας, δεν έχει ξεσπάσει οικονομική κρίση όχι στην Ελλάδα αλλά ούτε διεθνώς και δάνεια χορηγούνται όχι σε περιορισμένο αριθμό προσώπων αλλά σε όποιον τα ζητεί και πληρεί ορισμένες προϋποθέσεις. Ο εναγόμενος ισχυρίζεται ότι θα έπρεπε ο ενάγων να μην αποδεχθεί το δάνειο («θα μπορούσε όταν απέκτησε τη βουλευτική ιδιότητα να υποβάλλει αίτηση ακύρωσης της αίτησης ή όταν ενεκρίθη το δάνειο να μην το αποδεχθεί και να μην υπογράψει

το συμβόλαιο»). Υπάρχει άνθρωπος που να θεωρεί στα σοβαρά ότι έπρεπε ο ενάγων να πει στη σύζυγό του «τώρα που εκλέχθηκα βουλευτής δεν πρέπει να αποδεχθείς το ήδη εγκριμένο και νόμιμο δάνειο γιατί μπορεί να υπάρξει κάποιος κ. Ν. Φελέκης που να πει ότι το πήρες επειδή έγινα βουλευτής;» Είναι δυνατόν να υποστηριχθεί ότι η λιγότερο από μήνα βουλευτική του θητεία δημιούργησε ηθικό ζήτημα για την αποδοχή εγκεκριμένου σε ανύποπτο χρόνο δανείου; Ο ενάγων πιστεύει βαθύτατα ότι όχι μόνον δεν είχε κανένα ηθικό λόγο να συστήσει στη σύζυγό του να αρνηθεί το δάνειο αλλά αντίθετα, αν το έκανε, θα παραβίαζε την ηθική που υπαγορεύει το σεβασμό των δικαιωμάτων της συζύγου και των παιδιών του.

Η μεγαλύτερη ηθική διαβολή σχετιζόταν με την εξόφληση του δανείου που έγινε τον Φεβρουάριο του 2011. Ο ενάγων από το 2009 είναι υπουργός μιας κυβέρνησης που αντιμετώπισε τη μεγαλύτερη οικονομική κρίση που γνώρισε η χώρα τις τελευταίες δεκαετίες. Προσπάθησε με όλες του τις δυνάμεις να προσφέρει στις μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη η χώρα και ο καθένας μπορεί να τον κρίνει ελεύθερα για τις πολιτικές του επιλογές, ακόμη και κακόβουλα. Αυτό που δεν ανέχεται στη δύσκολη αυτή περίοδο για όλους τους πολίτες είναι ο παραμικρός υπαινιγμός για ιδιοτέλεια. Και τούτο διότι θεωρεί ότι η διαφάνεια και η ορθή διαχείριση του δημοσίου χρήματος πρέπει να είναι ο κανόνας για όλα τα δημόσια πρόσωπα. Κάποιος πολιτικός μπορεί να μην έχει μεγάλες ικανότητες, μπορεί να κάνει λάθη. Αυτό που δεν συγχωρείται να κάνει είναι να επωφελείται της θέσης του ή χειρότερα να πράττει με ιδιοτέλεια.

Αν παραμεριστούν τα ψεύδη ότι δήθεν ήξερε για την κατάργηση των ευνοϊκών διατάξεων (που επαναλαμβάνουμε ότι ουδέποτε καταργήθηκαν) και έσπευσε να επωφεληθεί, με ποιον τρόπο έπρεπε ο ενάγων να εξοφλήσει το δάνειο δεδομένης της οξύτατης οικονομικής κρίσης; Θα έπρεπε να επιλέξει τις άτοκες δόσεις για τα επόμενα 25 χρόνια ή να αποπληρώσει το δάνειο με έκπτωση 40%; Με την κατάρρευση όλων των ταμείων και φυσικά του ΟΕΚ δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η άμεση αποπληρωμή ήταν για το δημόσιο και όχι για τον ίδιο η πιο συμφέρουσα επιλογή, όταν μάλιστα το μεγαλύτερο πρόβλημα του Οργανισμού είναι τα ανεξόφλητα δάνεια που δεν εξυπηρετούνται.

Από τη στιγμή που η οικογένεια του ενάγοντα είχε τα χρήματα η ηθική υπαγόρευε την εξόφληση του δανείου και όχι την πληρωμή των δόσεων με την υστεροβουλία ότι και αυτές κάποια στιγμή μπορεί να χαθούν ή να μειωθούν. Η εξόφληση του δανείου ήταν συνειδητή επιλογή του ενάγοντα και της οικογένειάς του και ηθικά αψεγάδιαστη».

Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Ακριβές Αντίγραφο

Υπολοχαγός (ΣΣΝΣ) Β. Κούρτη

ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ